

3 söndagen efter trettendedagen

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 21 januari 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Käre himmelske Fader! Låt din helige Ande komma till oss genom Ordets predikan och öppna våra hjärtan. Skänk oss en fast och orubblig tro på syndernas förlåtelse, som förvärvats åt oss av Kristus på korsets stam, så att vi på den yttersta dagen får gå in i din härlighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Matt. 8:1–13

Vid den tiden, när Jesus gick ner från berget, följde mycket folk efter honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: "Herre, om du vill, kan du göra mig ren." Jesus räckte ut handen och rörde vid honom och sade: "Jag vill. Bli ren!" Genast blev mannen ren från sin spetälska. Och Jesus sade till honom: "Se till att du inte talar om detta för någon, men gå och visa dig för prästen och bär fram den offergåva som Mose har föreskrivit, till ett vittnesbörd för dem."

Då Jesus var på väg in i Kapernaum, kom en officer fram och bad honom: "Herre, min tjänare ligger lam där hemma och har svåra plågor." Jesus frågade honom: "Skall då jag komma och bota honom?" Officeren svarade: "Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord, så blir min tjänare frisk. Också jag är en man som står under andras befäl, och jag har soldater under mig. Säger jag till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det här, så gör han det." När Jesus hörde det, blev han förvånad och sade till dem som följde honom: "Amen säger jag er: I Israel har jag inte hos någon funnit en så stark tro. Jag säger er: Många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta

och skära tänder." Till officeren sade Jesus: "Gå, som du tror skall det ske dig." Och i samma ögonblick blev hans tjänare frisk.

Jesu makt att skapa tro på jorden

Evangeliet har idag beskrivit hur Jesus med sitt mäktiga ord botade två sjuka människor. Dels gjorde han den spetälske mannen ren, dels botade han den romerske officerens tjänare från sina plågor. De båda männen hade en stark tro på Jesus. Officerens tro lovordas till och med av Jesus som den starkaste han funnit i Israel.

De båda männen ödmjuka bön, utan att innehålla några särskilda krav eller villkor, är goda exempel för oss. Den spetälske mannens ord *"Herre, om du vill, kan du göra mig ren"* vittnar om tilliten att Jesus verkligen har gudomlig makt från ovan att utföra det under han ber om. Men han kräver inte något utan låter Jesus bestämma om det ska ske eller inte. Så är alla rätta böner när det handlar om något jordiskt. Gud ser allt vad vi behöver och låter allt ske till det bästa, även om vi inte alltid kan se och förstå hans syfte och plan för oss i stunden.

Mannens bön blev genast hörsammad, och hans spetälska blev botad. Det var ett resultat av hans tro, inte bara på Jesus som en som kunde utföra under, utan att denne verkligen kom från Gud, handlade med Guds fullmakt, var Guds utsände. Själv var han oren och ovärdig, och kunde på grund av sin smittsamma sjukdom endast falla ner på avstånd. Spetälskan symboliserar den arvsynd som vi alla bär på, den som har gjort oss orena inför Gud. Så var också föreskrifterna i Mose lag utformade för att ständigt påminna om detta. Men liksom Jesus kunde bota mannen från den kroppsliga orenheten, kan han rena oss alla från den andliga åkomman genom evangelium.

Denna ödmjuka tro kom inte från ingenstans. Han hade från barnsben hört Guds Ord läsas i synagogan, innan hans åkomma förvisat honom från dess gemenskap. Så hade han också fått höra om Jesus. Så finns anledning att anta att mannens tro också blev en frälsande tro.

Evangeliebokens ämne för söndagen är just ”Jesu makt att skapa tro på jorden.” Både den spetälske mannen och den romerska officeren hade tro som kom från Gud själv.

Vad gäller officeren förstår vi det bättre med kontexten från Lukas evangelium. Där står det att några av judarnas äldste *kom till Jesus och bad honom ivrigt: ”Han är värd att du gör detta för honom. Han älskar vårt folk, och det är han som har byggt synagogan åt oss.”* (Luk. 7:4–5) Han som var en främling hade låtit judarna få en fin byggnad där de heliga Skrifterna förelästes. Han måste ha insett falskheten i sitt eget folks myckenhet av gudar och gudinnor, och förkastat sin hedniska bakgrund. Nu hade han kommit i kontakt med någonting bättre och hälsosammare. Här måste han ha blivit bekant med Skriftens löften om Messias.

Det måste ha förändrat hans liv storligen, när judarnas äldste själva talade så väl om en av de annars så förhatliga romarna, särskilt en officer i ockupationsstyrkan. Det vittnar om hur hans tro också flödade fram i kärlek.

När hans tjänare nu låg för döden och han fick höra att Jesus hade kommit till Kapernaum tvekade han inte. Det han hört om Jesus kände han igen från profeternas löften. Detta måste vara Guds utvalde, som har all makt. Därför bad han genast om undsättning för sin tjänares skull. Liksom den spetälske mannen bad han utan att ställa villkor, och konstaterade rättframt: *”Herre, min tjänare ligger lam där hemma och har svåra plågor.”* Jesus svarade genast på bönen med ett trösterikt löfte att komma och bota honom. Men nu överraskade officeren med sin starka och ödmjuka tro, så att Jesus förundrade sig över den.

Han ansåg sig inte värdig att Jesus skulle komma in under hans tak. Ja, han kände sig inte ens värdig att själv möta Jesus, utan skickade istället budbärare med sin bön, som vi läser om i Lukas. Judarna berömde honom, men själv ansåg han sig som ovärdig. Han hade hört lagens stränga ord, och applicerat dem på sig själv. Han måste ha känt sin synd som ett betungande ok över sina axlar, och han visste att han inte tillhörde Guds utvalda folk. Han behövde Guds nåd.

Men han höll fast vid att för Gud var ingenting omöjligt, och om så Gud ville så kunde han bota tjänaren med bara ett enda ord. Det var inte nödvändigt att Jesus skulle komma hem till honom, som om hans gudomliga allsmakt skulle vara begränsad till hans armlängd. Detta utlade han med en liknelse om mänsklig makt i den romerska befälskedjan:

Också jag är en man som står under and-

ras befäl, och jag har soldater under mig. Säger jag till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det här, så gör han det.”

Han var en officer, och när han gav en befallning så visste han att den skulle utföras utan dröjsmål. Han behövde inte personligen se till alla detaljer eller närvara. Ovan honom hade han högre befäl som hade ännu mer makt. Officeren visste väl vad det innebar att ha makt över andra.

Men Jesus tillskrev han ännu mer makt, inte bara att beordra underhuggare till olika göromål, utan en makt långt utöver alla människors. Genom ett enda ord kunde Jesus befalla hans tjänares sjukdom att ge vika, liksom han hade botat den spetälske. Sådan makt fanns endast hos Gud själv. Jesu makt var gudomlig. Jesus själv måste vara den utlovade frälsaren, om vilken Jesaja skrev (och som Matteus citerar några verser efter predikotexten): *Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han.* (Matt. 8:17)

Officerens tro bestod inte bara i att han trodde att Jesus kunde hjälpa honom i den kroppsliga nöden, utan att han var den som kunde rädda också i den andliga nöden. Om Jesus hade sådan makt över sjukdomar, hade han också makt att förlåta synder. Jesus säger också att det var för att visa just detta som han botade många sjuka (Matt. 9:6).

Jesus prisade den hedniska officerens tro högt. Ingenstans i Israel hade någon haft en sådan stark tro. Bland judarna, som haft Guds Ord och löften under mycket lång tid, förkastade de flesta honom. Sina egna lärjungar fick han ofta förebrå för deras svaga tro. Därför sade Jesus: *”Många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.”*

Det finns bara två utgångar. Genom tron får en människa ta emot Guds nåd och komma till den himmelska saligheten, och detta gäller även hedningarna, som från öster och från väster får samlas tillsammans med patriarkerna och alla de heliga. Men otro leder ovillkorligen till fördärvet, till ”mörkret utanför”.

Både officerens och den spetälske mannens tro kom genom predikan av den heliga Skrift. Här hade den helige Ande öppnat deras hjärtan så att de kunde ta emot det livsgivande budskapet om syndernas förlåtelse. Samma härliga evangelium har vi också i sakramenten, där nåden kommer till oss på ett särskilt sätt med synliga element. Tron kommer aldrig

på andra sätt, genom egna beslut eller rationellt tänkande. Paulus skriver: *Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. (Ef. 2:8)*

Det räcker heller inte att känna till Jesus, att veta vem han är och vad han gjort. Inte ens tron att han är Guds egen son. Det vet också de onda andarna. En frälsande tro blir det först när man sätter sin tillit till Jesus som sin personlig frälsare från synden. I nya förbundets tid har vi genom evangelierna fått kunskapen om hur Jesus på korset försonat alla våra synder och därigenom erbjuder evigt liv. I det gamla förbundets tid hade Jesus ännu inte fullbordat sitt frälsningsverk, men löftena om detta var givna redan till de första människorna. Så kunde den romerska officeren och den spetälske mannen ha en frälsande tro på Guds trofasta löfte om att detta *skulle* ske.

Officeren hade en stark tro, värd beröm. Men vi ska också komma ihåg att även en svag tro är frälsande, så länge den håller fast vid den korsfäste och uppståndne Jesus som sitt objekt. I evangeliet har Jesus botat fysiska sjukdomar, men det förebådar hans vilja att även förlåta synder. *"Jag vill. Bli ren!"* utropade han till den spetälske. Så blir också svaret när

vi ödmjukt bekänner våra synder inför hans ansikte. Vi kan vara alldeles övertygade om att han verkligen vill att vi ska bli andligen rena. Om detta får vi be ovillkorligen, i visshet om att han hör oss. Sådan är Jesu makt att skapa tro på jorden.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader, du som i din outgrundliga barmhärtighet har älskat oss och utgivit din enfödde Son för vår frälsnings skull. Vi ber dig: Verka genom din Helige Ande i våra hjärtan med ditt ord. Giv oss en fast tro på Jesus Kristus och syndernas förlåtelse i honom. Hjälp oss att tryggt hålla oss till denne vår Frälsare både nu och i vår sista stund. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.